

دانشگاه صنعتی اصفهان

دانشکده مهندسی مواد

تأثیر پارامترهای جوشکاری TIG، بر خصوصیات مکانیکی، ساختاری، خوردگی تنشی و نمودارهای پلاریزاسیون منطقه جوش آلیاژ آلومینیم ۵۰۸۳

پایان نامه کارشناسی ارشد مهندسی خوردگی و حفاظت از مواد

رحیم مرادی قشلاقی

اساتید راهنما

پروفسور احمد ساعتچی

پروفسور امیر حسین کوکبی

خرداد ماه ۱۳۸۳

کلیه حقوق مادی مترتب بر نتایج مطالعات، ابتکارات و نوآوریهای ناشی از تحقیق موضوع این پایان نامه متعلق به دانشگاه صنعتی اصفهان است.

سپاسگزاری

باحمد و ثنای پروردگار

از اساتید بزرگوارم جناب آقای دکتر محمدعلی گلزار و جناب آقای دکتر امیرحسین کوکبی به خاطر هدایت‌ها و راهنمایی‌های ارزنده و بی دریغشان، صمیمانه تشکر و قدردانی می‌کنم. از جناب آقای دکتر احمد ساعتیجی، استاد محترم مشاور، که در مراحل پایانی و پس از عزیمت جناب آقای دکتر گلزار به کشور کانادا برای فرصت مطالعاتی، مشاوره قسمت خورددگی پایان نامه را پذیرفتند، بسیار سپاسگزارم. از مسؤولین پژوهشکده زیر دریایی دانشگاه صنعتی اصفهان، مسؤولین شرکت پیشگام وابسته به انرژی اتمی استان اصفهان و مجموعه متخصصان دانشکده مهندسی مواد دانشگاه صنعتی اصفهان به خاطر یاری اینجانب، قدردانی می‌کنم. درنهایت از زحمات فداکارانه پدر و مادرم در تمام مراحل زندگی، بی نهایت سپاسگزارهستم.

رحیم مرادی قشلاقی

خرداد ماه ۱۳۸۳

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
	فهرست مطالب
شش	چکیده
۱.....	
۲.....	فصل اول : مقدمه
۴.....	فصل دوم : آلومینیم، آلیاژهای آلومینیم و ویژگیهای جوشکاری و خوردگی آنها
۴.....	۱-۱-۲- مقدمه
۵.....	۲-۲- آلومینیم و آلیاژهای آن
۶.....	۳-۲- طبقه بندی آلیاژهای آلومینیم
۸.....	۴-۲- نقش عناصر آلیاژی در سری ۵۰۰۰
۹.....	۵-۲- خصوصیات آلیاژهای کار شده
۱۱.....	۶-۲- سیستم آلیاژی Al-Mg (سری ۵۰۰۰)
۱۳.....	۷-۲- کاربردها
۱۴.....	۸-۲- ویژگیهای مؤثر آلومینیم در جوشکاری
۱۴.....	۹-۲- متالورژی جوشکاری آلومینیم
۱۵.....	۱-۹-۲- مکانیزمهای استحکام بخشی آلیاژهای آلومینیم
۲۰.....	۲-۹-۲- مشکلات جوش پذیری آلومینیم
۲۱.....	۳-۹-۲- کاهش استحکام در اثر جوشکاری
۲۳.....	۴-۹-۲- ویژگیهای متالورژیکی جوشکاری آلیاژهای سری ۵۰۰۰
۲۳.....	۵-۹-۲- انتخاب فاز پر کننده
۲۴.....	۱۰-۲- آماده سازی برای جوشکاری
۲۴.....	۱۱-۲- طرح اتصال جوش
۲۴.....	۱۲-۲- روش های مختلف جوشکاری آلومینیم
۲۴.....	۱-۱۲-۲- جوشکاری به روش TIG
۲۶.....	۱۳-۲- گاز محافظت آرگون
۲۷.....	۱۴-۲- الکترود های تنگستن
۲۸.....	۱۵-۲- مفهوم رفتار خوردگی آلومینیم
۲۸.....	۱-۱۵-۲- غیرفعال شدن آلومینیم و آلیاژهای آن

۳۰.....	دلایل و شکل های خوردگی Al	۱۵-۲
۳۳.....	اثر ترکیب و ریزساختار برخوردگی Al	۱۵-۲
۳۴.....	خوردگی بین دانه ای آلیاژهای Al	۱۶-۲
۳۴.....	خوردگی بین دانه ای آلیاژهای سری ۵XXX (Al-Mg)	۱۶-۲
35.....	ترک خوردگی به کمک عوامل محیطی	۱۷-۲
35.....	ترک خوردگی تنشی یا خوردگی تحت تنش (SCC)	۱۷-۲
36.....	مکانیزم ها و مشخصات SCC	۱۷-۲
39.....	مدل اتحال آندی	۱۷-۲
40.....	مدل شکست مکانیکی	۱۷-۲
40.....	مدل تردی هیدروژنی	۱۷-۲
41.....	مکانیزم های SCC آلیاژهای سری ۵XXX	۱۷-۲
42.....	نقش سطحی بحرانی برای SCC	۱۷-۲
45.....	اثرات تنش و آزاد شدن آن	۱۷-۲
45.....	اثرات ساختار دانه ای و مسیر تنش	۱۷-۲
45.....	اثرات محیطی	۱۷-۲
46.....	خوردگی مقاطع جوش Al	۱۸-۲
46.....	اثرات گالوانیکی	۱۸-۲
47.....	فاکتورهای متالوژیکی	۱۸-۲

فصل سوم : مواد ، آماده سازی نمونه ها و آزمایش ها

۵۰.....	تجزیه عنصری و فازی	۳
50.....	روش جوشکاری	۳
52.....	آماده سازی و جوشکاری	۳
59.....	تهیه نمونه های آزمایشی	۳
60.....	آزمایشهای مکانیکی	۳
61.....	آزمون کشش	۳
62.....	آزمون خمی	۳

۶۵.....		۳-۵-۳
۶۵.....		۶-۳
۶۶.....		۷-۳
۶۶.....		۱-۷-۳
۶۷.....		۲-۷-۳

.....
۶۷..... آزمون های کشش با نرخ کرنش پایین (SSRT) ۳-۷-۳

۶۹.....		۴-۷-۳
۷۰.....		۸-۳
۷۰.....		۱-۸-۳
۷۱.....		۲-۸-۳
۷۱.....		۹-۳

فصل چهارم : یافته ها

۷۲.....		۴-۱-تجزیه عنصری و فازی
۷۲.....		۴-۲-جوشکاری با دستورالعمل های (WPS) مختلف
۷۳.....		۴-۲-۱-فلوگرمایی حاصل از دستورالعمل های جوشکاری (WPS)
۷۳.....		۴-۳-نتایج آزمایشها مکانیکی

۷۳.....		۴-۱-۳-آزمایش کشش
۷۴.....		۴-۲-۳-آزمایش خمث
۷۴.....		۴-۳-سختی سنجی
۷۴.....		۴-۴-آزمایش غیر مجرب
۷۴.....		۴-۵-مطالعات ساختاری
۷۴.....		۴-۱-۵-عمق نفوذ جوش ها

۷۴.....		۴-۲-۵-ریز ساختار
۷۵.....		۴-۶-آزمایش های خوردگی
۷۵.....		۴-۱-آزمایش غوطه وری
۷۵.....		۴-۲-آزمایش های پلاریزاسیون
۷۵.....		۴-۳-آزمایش تعیین میزان هیدروژن نفوذ پذیردر منطقه جوش
۷۵.....		۴-۴-آزمایش های کشش با نرخ کرنش کم (SSRT)

..... ۴-۷- شکت نگاری مقاطع شکست آزمایش های SSRT

	فصل پنجم : بحث و تحلیل یافته ها
۱۲۰.....	۵-۱- فلوگرمایی و عمق نفوذ
۱۲۱.....	۵-۲- اثر فلوگرمایی بر خصوصیات مکانیکی و ساختاری
۱۲۴.....	۵-۳- استحکام اتصال ها
۱۲۴.....	۵-۴- استحکام خمش اتصال ها
۱۲۴.....	۵-۲-۳- سختی منطقه جوش
۱۲۵.....	۵-۴- ویژگیهای ساختاری
۱۲۷.....	۵-۳- بررسی نتایج آزمایش غیر مخرب
۱۲۸.....	۵-۴- اثر WPS ها بر رفتار خوردگی منطقه جوش
۱۲۸.....	۵-۴-۱- نرخ خوردگی در آزمایش های پلاریزاسیون و غوطه وری
۱۳۱.....	۵-۴-۵- بررسی تأثیر غلظت تیو سولفات سدیم بر میزان هیدروژن نفوذ پذیر در منطقه جوش
۱۳۲.....	۵-۶- تأثیر WPS ها بر میزان هیدروژن نفوذ پذیر در منطقه جوش
۱۳۴.....	۵-۷- ارزیابی منحنی های آزمایش کشش با نرخ کرنش آهسته (SSRT)
۱۳۶.....	۵-۱-۷-۵- مدت زمان شکست و حساسیت به خوردگی تنشی در پاس ریشه
۱۳۷.....	۵-۲-۷-۵- مدت زمان شکست و حساسیت به خوردگی تنشی در پاس صورت
۱۳۸.....	۵-۸- بررسی سطوح مقاطع شکست آزمایش های SSRT

فصل ششم : نتیجه گیری

۱۴۱.....	۶-۱- نتیجه گیری
۱۴۴.....	۶-۲- پیشنهاد ها
۱۴۵.....	مراجع

چکیده

دستورالعمل های مختلف جوشکاری با ایجاد فلوگرمایی مختلف و نرخ انجماد متفاوت در فلز جوش ، ویژگیهای مکانیکی ، ساختاری و خوردگی منطقه جوش را تحت تأثیر قرار می دهند. در این پژوهش از نه دستورالعمل جوشکاری به منظور بررسی رفتار مکانیکی ، ساختاری ، خوردگی و به ویژه خوردگی تنشی در منطقه جوش آلیاز آلومینیم ۵۰۸۳ استفاده شد. محلول آبی با ۳/۵ درصد وزنی کلریدسدیم و pH=4/1 به عنوان محیط خورنده استفاده شد. نتایج حاصل از این پژوهش نشان می دهد که افزایش فلوگرمایی در جوشکاری آلیاز ۵۰۸۳ با آلیاز پرکننده ۵۱۸۳ ، ضمن افزایش رشد دانه ها در ناحیه متأثر از حرارت (HAZ) ، سبب افزایش انحلال فازهای نامحلول (ترکیبات Fe,Mn) می شود. این تغییرات استحکام نهایی و خمشی اتصالات جوش را می کاهند. ارزیابی حساسیت به خوردگی تنشی توسط آزمایش کشش با نرخ کرنش آهسته (SSRT) ، نشان داد که مناطق جوش در دستورالعمل های جوشکاری با عملیات پیش گرم ، کمترین وبا تنظیم تعادل موج AC در حداقل قطبیت مثبت برای الکترود ، بیشترین حساسیت به خوردگی تنشی را دارند. نتایج نشان می دهند که نرخ انجماد پایین تا زمانیکه سبب رسوب منیزیم به صورت فاز بتا (Mg_2Al_3) در مرز دانه های محلول جامد فلز جوش نشود ، بسیار مناسب است و ضمن افزایش مقاومت به خوردگی فلز جوش ، مقاومت به خوردگی تنشی بین دانه ای را در منطقه جوش افزایش می دهد. فلوگرمایی پایین نیز در محدوده ای که سبب افزایش فاز بتا در مرز دانه های محلول جامد ناحیه HAZ و یا به هم پیوستن و درشت ترشدن این فاز در HAZ نشود ، مناسب است. همچنین تلفیق فلوگرمایی پایین و نرخ انجماد کم در یک دستورالعمل جوشکاری ، مدت زمان تا شکست را در آزمایش SSRT افزایش می دهد.

فصل اول

مقدمه

انتخاب دستور العمل جوشکاری^۱ مناسب در تامین خصوصیات مکانیکی ، ساختاری ، خوردگی و به ویژه خوردگی تنشی منطقه جوش بسیار موثر است. ویژگیهای خوردگی مناطق جوش در محیط خورنده آب دریا متفاوت هستند و لزوماً اتصال جوشی با خواص مکانیکی و ساختاری مناسب ، ویژگیهای خوردگی قابل قبول را تضمین نمی کند . عموماً بازرگانی های فنی جوش در کترل خصوصیات مکانیکی و تخلخل موجود در فلزجوش خلاصه می شوند در صورتی که خوردگی ، ترک برداشتن و شکستن تجهیزات زیر سطحی از کنار خط جوش نشان دهنده ویژگیهای خوردگی نامطلوب برخی اتصالات جوش تایید شده است که به علت عدم وجود بازرگانی فنی خوردگی از نظر دور مانده اند . شکست هایی که در منطقه جوش و در معرض محیط خورنده رخ می دهند عمدتاً شکست های خوردگی تنشی^۲ هستند . خوردگی تنشی در صورت وجود تشکشی (تشکش های باقیمانده حاصل از فرآیند جوشکاری) ، ساختار حساس و محیط خورنده پدید می آید .

آلیاژهای آلومینیم سری ۵۰۰۰ (به ویژه آلیاژ ۵۰۸۳) یکی از مهمترین آلیاژهای مورد استفاده در صنایع دریایی هستند[۱] . در جوشکاری آلیاژهای آلومینیم استحکام بالا و متوسط (سری های ۲۰۰۰ ، ۷۰۰۰ و

^۱ - Welding Procedure Specification (WPS)

^۲ - Stress Corrosion Cracking (SCC)

(٥٠٠٠) تخلخل، ترک داغ و خوردگی تنشی عمدۀ ترین معايب به شمار می روند. دستور العمل های جوشکاری (شامل انتخاب نوع فلز پرکننده، پارامترهای مختلف جوشکاری ، نحوه سرمایش فلز جوش و مقدار گرمای داده شده به فلز پایه) در تشديد و یا تقليل عيوب ذكر شده مؤثرند . خوردگی تنشی مقاطع جوش آلياژ ٥٠٨٣ در تحقیقاتی مورد بررسی قرار گرفته است اما این بررسی ها با استفاده از يك دستورالعمل جوشکاری بوده است. در آلياژ های سری ٥٠٠٠ در ساختارهایی که فاز β (شامل ترکیبات آلومینیم و منیزیم) در مرز دانه ها رسوب کرده اند نسبت به خوردگی تنشی بسیار حساسند. برای جلوگیری از ایجاد خوردگی تنشی در آلياژ های آلومینیم کار شده باید از ایجاد تنش در حساس ترین مسیر (معمولًا Short-Transverse Direction) اجتناب شود یا تنش در آن موقعیت حداقل گردد. تنش های باقیمانده (ناشی از فرآیند های جوشکاری ، شکل دهی و مونتاژ) بیش از تنش های کاری موجب شکست های خوردگی تنشی می شوند زیرا ممکن است در مدت طراحی و ساخت کاملاً از نظر دور بمانند. گرمای جوشکاری نیز علاوه بر ایجاد اعوجاج و تنش های باقیمانده می تواند در اثر ایجاد تغییرات ساختاری، حساسیت به خوردگی تنشی را افزایش دهد [٢]. در فصل دوم عیوب مذکور به تفصیل مورد بررسی قرار می گیرند.

ویژگی ناگهانی و پنهان بودن شکست های خوردگی تنشی و خسارات ناشی از آن اهمیت توجه به پارامترهای جلوگیری کننده و یا حداقل کننده آن را روشن می کند . هدف از انجام این پژوهش دست یابی به بهترین دستورالعمل های جوشکاری است که ضمن تامین خواص مکانیکی و ساختاری ، ویژگی های مناسب خوردگی و خوردگی تنشی منطقه جوش را فراهم سازند. این دستورالعمل ها با تغییر در پارامترهای جوشکاری مانند دبی گاز محافظ ، شدت جریان جوشکاری ، تعادل موج AC^١ و سرعت انجماد فلز جوش با استفاده از پیش گرم و مبرد مسی در نظر گرفته شدند . این پارامترها با تغییر فلوی گرمایی^٢ (گرمای داده شده به فلز پایه) و نرخ انجماد فلز جوش بر ویژگیهای مکانیکی ، ساختاری و خوردگی فلز جوش و منطقه متأثر از حرارت تاثیر می گذارند که نهایتاً منجر به ایجاد تفاوت در خصوصیات مکانیکی و خوردگی مناطق جوش ، در دستورالعمل های مختلف جوشکاری می شوند. در مجموع نه دستورالعمل جوشکاری استفاده شد که دستورالعمل هایی با جریان جوشکاری کم و دمای پیش گرم ، بهترین خصوصیات مکانیکی و خوردگی را از خود نشان دادند. در فصل سوم به جزئیات آنها اشاره می شود.

^١ - Alternative Current

^٢ - Heat Flux (Heat In Put)

فصل دوم

آلومینیم، آلیاژهای آلومینیم و ویژگیهای جوشکاری و خوردگی آنها

۱-۱- مقدمه

آلومینیم و آلیاژهایش پس از فولاد پر مصرف ترین آلیاژهای صنعتی هستند که به دلیل خصوصیات مکانیکی و خوردگی بسیار گسترده دامنه کاربردی بسیار وسیعی دارند. از جمله کاربردهای این آلیاژها در صنایع حمل و نقل ، نظامی ، خودروسازی ، الکترونیک ، هوایی ، دریایی ، پزشکی و... است. آلیاژهای گروه Al-Mg به دلیل دارا بودن خصوصیات خوردگی عالی مهمترین آلیاژهای مورد استفاده در صنایع دریایی هستند. در این قسمت انواع آلیاژهای آلومینیم ، خصوصیات و کاربرد آنها به اختصار توضیح داده می شوند.

۱-۲- آلمینیم و آلیاژهای آن

ویژگیهای مکانیکی ، فیزیکی و شیمیابی آلیاژهای آلومینیم به ترکیب و ریز ساختار آن بستگی دارد. افزودن عناصر منتخب به آلومینیم خالص به طور گسترده خواص و مزایای آن را بهبود می بخشد. به همین علت آلیاژهای آلومینیم حاوی یک یا چند عنصر افزودنی در بسیاری از کاربردها مورد استفاده قرار می گیرند. افزودنیهای اصلی مورد استفاده با آلومینیم عناصر Zn ، Mg ، Si ، Mn ، Cu هستند.^{۳-۹}[سایر عناصر مانند

تانتالم ، ایندیم و غیره نیز در مقادیر کمتر به منظور اصلاح و توسعه خصوصیات ویژه افزوده می شوند. کل مقدار این عناصر می تواند ده درصد وزنی باشد. عناصر ناخالصی نظیر کادمیم، بیسموت و سرب نیز حضور دارند ، اما در صد کلی آنها معمولاً کمتر از ۰/۱۵ درصد در آلیاژهای آلومینیم است [۳].

۳-۲- طبقه بندی^۱ آلیاژهای آلومینیم

آلیاژهای آلومینیم به دو کلاس کلی تقسیم می شوند : محصولات ریختگی و کار شده . این دو کلاس می توانند به گروههای آلیاژی بیشتری براساس ترکیب آلیاژ و نوع باز پخت نهایی تقسیم شوند. نوع باز پخت^۲ به منظور معرفی^۳ حالت آلیاژ و به عبارت دیگر مقدار کار سرد تحمل شده توسط آلیاژ یا وضعیت عملیات حرارتی، استفاده می شود [۳-۹]. مشخصات اصلی آلیاژهای آلومینیم در جدول های ۱-۲ و ۲-۲ خلاصه شده اند [۸].

جدول ۱-۲) گروههای آلیاژهای آلومینیم کار شده [۸].

1xxx	Al > 99%
2xxx	Al-Cu
3xxx	Al - Mn
4xxx	Al - Si
5xxx	Al - Mg
6xxx	Al - Mg- Si
7xxx	Al - Zn
8xxx	Other elements
9xxx	Unused

¹ - Classification

2- Temper

3 - Designation

جدول ۲-۲) گروههای آلیاژهای آلومینیم ریختگی [۸و۳].

1xx.x	Al > 99%
2xx.x	Al - Cu
3xx.x	Al – Si and Cu,Mg are specified
4xx.x	Al - Si
5xx.x	Al - Mg
6xx.x	Unused
7xx.x	Al - Zn
8xx.x	Al - Sn
9xx.x	Unused

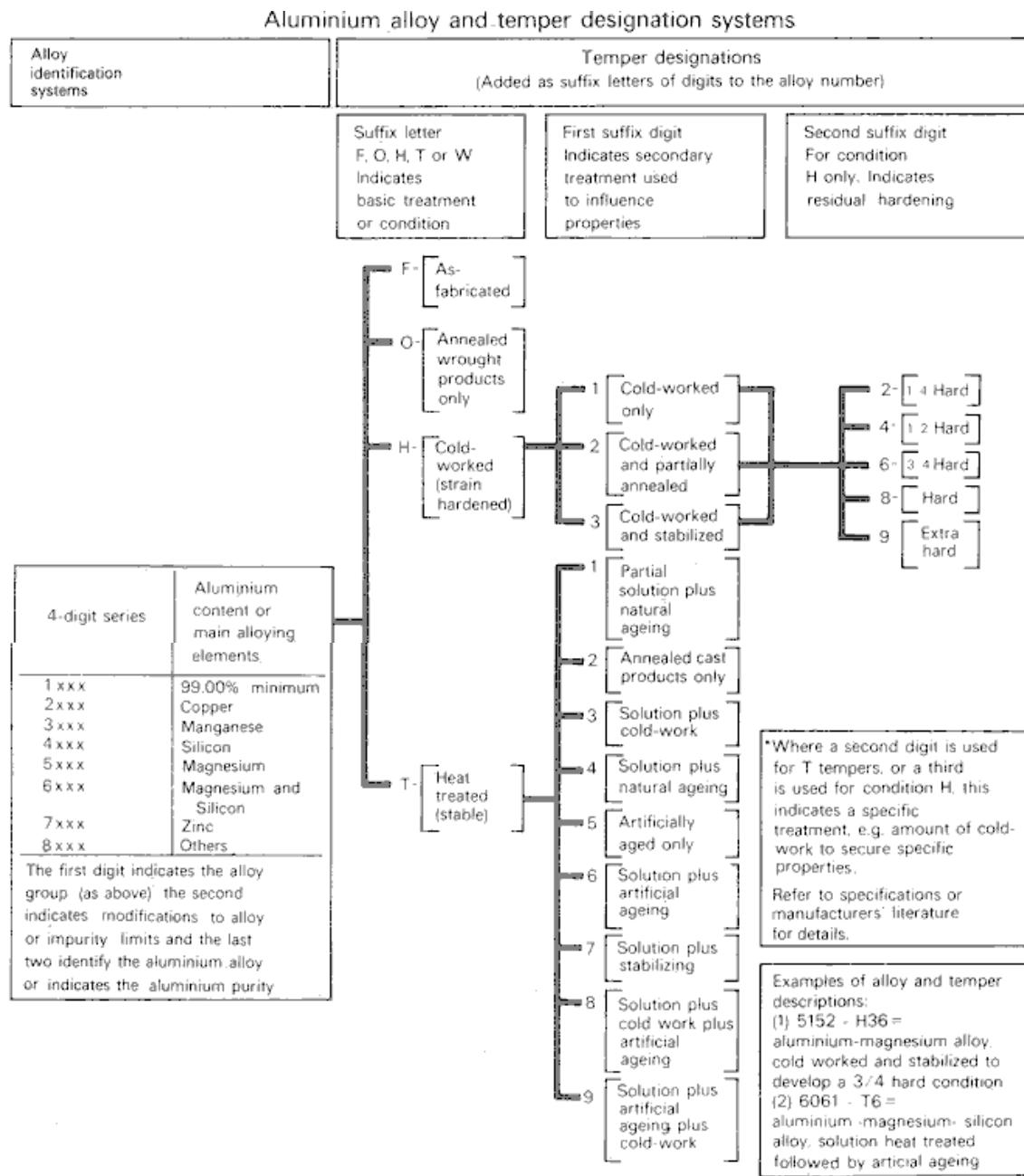
آلیاژهای کار شده به دو گروه عملیات حرارتی پذیر و عملیات حرارتی ناپذیر تقسیم می شوند. سریهای ۱۰۰۰ ، ۳۰۰۰ ، ۴۰۰۰ و ۵۰۰۰ عملیات حرارتی ناپذیر و سریهای ۲۰۰۰ ، ۶۰۰۰ و ۷۰۰۰ عملیات حرارتی پذیر هستند.[۴-۹ و ۱۱] شکل ۲-۱ انواع عملیات انجام شده بر آلیاژهای آلومینیم کارشده و نحوه شماره گذاری آنها را نشان می دهد [۹]. در این پژوهش به لحاظ اهمیتی که آلیاژهای سری ۵۰۰۰ (به ویژه آلیاژهای ۵۰۸۳ و ۵۱۸۳) دارند در ادامه ، طرح مباحث به طور مستقیم در ارتباط با این آلیاژها خواهند بود.

۴-۲- نقش عناصر آلیاژی در سری ۵۰۰۰

افزودنیهای مختلف شامل عناصر مس ، منگنز ، سیلیکن ، منیزیم ، روی ، مس و سیلیسیم ، منیزیم و سیلیسیم ، قلع و نهایتاً لیتیم اثرات متفاوتی بر آلیاژهای آلومینیم می گذارند. این عناصر عمدهاً به منظور بهبود استحکام و خواص خوردگی افزوده می شود [۹-۳].

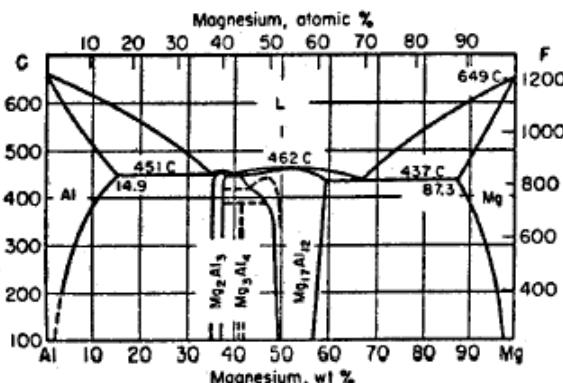
-منیزیم-

اصلی ترین عنصر آلیاژی که به آلیاژهای سری ۵۰۰۰ افزوده می شود منیزیم است که بهبود دهنده اصلی

شکل ۱-۲) آلیاژهای آلومینیم و معرفی سیستمهای تمپر [۹].

استحکام و اصلاح کننده خصوصیات کار سختی آلومینیم است. منیزیم در آلومینیم جامد انحلال پذیری بالایی دارد (شکل ۲-۲) [۳و۵]. همچنین منیزیم در ترکیب با سایر عناصر و به طور قابل ملاحظه با مس و روی به منظور اصلاح گسترده تر استحکام افزوده می شود. آلیاژهای Al-Mg حاوی کمتر از هفت درصد منیزیم (سری ۵۰۰۰) خصوصیات عملیات حرارتی محسوسی نشان نمی دهند [۳].

شکل (۲-۲) دیاگرام فازی AL-Mg.[۵]

ماکزیم حلالیت منیزیم در آلمینیم ، ۱۴٪ است اما مقدار منیزیم در آلیاژهای کار شده رایج کمتر از ۵٪ درصد است. افزایش منیزیم باعث افزایش استحکام آلمینیم ، بدون کاهش انعطاف پذیری می شود. همچنین مقاومت به خوردگی و جوش پذیری را بهبود می بخشد [۴].

۵-۲- خصوصیات آلیاژهای کار شده

استحکام آلیاژهای کار شده عملیات حرارتی ناپذیر از طریق تشکیل محلول جامد و یا سختی پراکنی^۱ افزایش می یابد و همچنین استحکام آنها به روش کرنش سختی بیشتر افزایش داده می شود. آلیاژهای عملیات حرارتی پذیر توسط عملیات حرارتی محلولی مستحکم شده و با پیر شدن استحکام آنها کنترل می شود[۳]. سیستم های باز پخت آلیاژهای آلمینیم به صورت زیر معرفی شده اند[۷]:

F - پس از تولید^۲

O - آنیل شده^۳

H - کرنش سخت شده^۴

W - عملیات حرارتی محلول سازی شده^۵

T - عملیات حرارتی شده^۶ برای پایدار کردن باز پختها غیر از F ، O یا H

1 - Dispersion Hardening

2 - As Fabricated

3 - Annealed

4 - Strain-Hardened

5 - Solution Heat-Treated

6 - Thermally Treated

در آلیاژهای سری ۵۰۰۰ باز پختهای F، O و H کاربرد بیشتری دارند. تقسیمات فرعی باز پخت H در شکل ۱-۲ تشریح شده اند[۷و۹]. محصولات کار شده آلیاژهای Al-Mg همیشه به صورت تمپر O و در یک یا چند تمپر H۱، H۲، H۳ وجود دارند. تمپر H۳ در استفاده عمومی برای تمپرهای کرنش سختی شده این آلیاژهاست. به دلیل اینکه تمپر H۱ در دمای اتاق پایدار نیست، تمپر H۳ برای ایجاد خصوصیات پایدار با انعطاف‌پذیری بالا و اصلاح خصوصیات شکل پذیری استفاده می‌شود. در تعداد محدودی از این آلیاژها، تمپر H۲ برای مقاومت به خوردگی خوب و اصلاح خصوصیات شکل پذیری به همراه استحکام‌های بالاتر از تمپر O استفاده می‌شود[۴] و [۵]. آلیاژهای Al-Mg ترکیبی از یک گستره وسیع استحکام، شکل پذیری، قابلیت خوب جوش پذیری و مقاومت به خوردگی بالا برخوردار هستند. در جوشکاری این آلیاژها از فرایندهای جوشکاری قوسی محافظت شده استفاده می‌شود. استحکام‌های جوش با استحکام‌های آنلیاژهای آنلیاژ شده برابر است و جوش‌ها انعطاف‌پذیری خوبی نشان می‌دهند[۴].

۶-۲- سیستم آلیاژی Al-Mg (سری ۵۰۰۰)

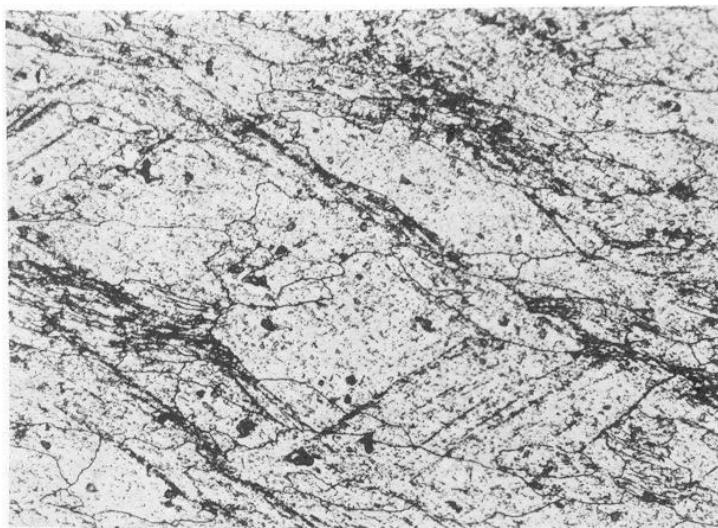
- ترکیب شیمیایی

چنانکه ذکر شد آلیاژهای دوتایی Al-Mg مهمترین کلاس آلیاژهای عملیات حرارتی ناپذیر هستند [۴و۵]. اگرچه Mg ذاتاً در آلومینیم جامد محلول است، آلیاژهای دوتایی خصوصیات محسوس سختی رسوی در غلظت‌های زیر هفت درصد نشان نمی‌دهند. با این حال، منیزیم علاوه بر افزایش استحکام و انعطاف‌پذیری در نتیجه کار سرد، مقاومت به خوردگی و جوش پذیری آلیاژرا بهبود می‌بخشد[۴ و ۵]. در آلیاژهای غنی از آلومینیم، یوتکنیک در دمای $^{\circ}\text{C}$ (۴۵۰ $^{\circ}\text{F}$) و در غلظت ۳۵ درصد Mg اتفاق می‌افتد [۴ و ۵]. فازهای Mg_2Al_3 حاوی ۳۷٪ منیزیم در تعادل با مایع در این دما محلول جامد آلومینیم حاوی ۱۴٪ منیزیم و فاز Mg_5Al_8 در ۳۷٪ منیزیم درصد منیزیم است. اگرچه این ترکیب خارج از محدوده‌های موجود (۸/۸ درصد Mg_5Al_8 درصد تا ۳۷٪ درصد) است[۴و۵]. فرمول مناسب دیگری برای ترکیب فاز جامد به صورت Mg_5Al_8 (درصد منیزیم ۳۶ درصد Mg_5Al_8) پیشنهاد شده است. تعادل در انجماد فقط با نرخ‌های سرمایش کمتر از 10^{-6} °C/h به دست می‌آید. انجماد تحت حالت‌های غیر تعادلی سبب مغزه گیری با ظهور فاز Mg_5Al_8 در مقادیر منیزیم در حدود ۴ تا ۵ درصد، می‌شود. Mg_5Al_8 زیر 330°C (۶۳۰ $^{\circ}\text{F}$) بسیار ترد است اما در دماهای بالاتر کمی قابلیت شکل پذیری نشان می‌دهد [۴]. ذوب فاز Mg_2Al_3 در دمای ۴۵۲ $^{\circ}\text{C}$ اتفاق می‌افتد[۵]. اغلب آلیاژهای Al-Mg دارای عناصری مثل منگنز (۱٪ تا

یک درصد) و یا کروم (۰/۱ تا ۰/۲۵ درصد) می باشد که این عناصر برای افزایش استحکام به کاربرده می شوند [۸]. از خصوصیات بارز آلیاژهای Al-Mg این است که وقتی جوشکاری قوی با آرگون انجام می شود آلیاژهایی که استحکام بیشتری دارند جوش پذیری مطلوبی از خود نشان می دهند [۸]. اگر مقدار منیزیم از ۳ تا ۴ درصد تجاوز کند ، تمایل برای رسوب فاز β ، Mg_5Al_8 در باندهای لغزش و مرز دانه ها به وجود می آید که ممکن است سبب حملات خوردگی تحت تنفس در محیط های خورنده شود. رسوب فاز β فقط به آرامی در دماهای محیط اتفاق می افتد اما اگر آلیاژها در یک حالت کارشده شدید باشند و یا اگر دما افزایش یابد ، رسوب گذاری تشدید می شود. مقادیر کم کروم و منگنز که در بسیاری از آلیاژها حضور دارند و دمای تبلور مجدد را افزایش می دهند نیز سبب افزایش خصوصیات کششی این آلیاژها در یک مقدار معین منیزیم می شوند [۹].

- ساختار -

آلیاژهای Al-Mg کارسرد شده تولید باندهای تغییر شکل یافته برجسته ای می کنند که توسط رسوبات غنی از منیزیم آرایش یافته اند (شکل (۳-۲)) [۴].

شکل (۳-۲) آلیاژ ۵۰۸۳ آهنگری سرد شده و گرم شده در دمای ۱۲۰ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴ ساعت [۴].

به طور کلی آلیاژهای Al-Mg یک ساختار محلول جامد دارند که به خاطر انحلال پذیری بالای منیزیم در آلومینیم است. در برخی موارد رسوبات Mg_2Al_3 نیز در ساختار وجود دارند. این ذرات به صورت حل نشده یا به صورت ذرات رسوب ظریف ایجاد شده در اثر سرمایش آرام یا یک عملیات حرارتی دما پایین نیز مشخص می شوند [۵]. این پدیده در صورتی به وجود می آید که مقدار منیزیم در آلیاژ Mg-Al از ۳/۵ درصد بیشتر باشد . [۸]

- خواص مکانیکی

نظر به اینکه مقدار منزیم محلول در دمای تابکاری آلیاژهای Al-Mg با بیش از ۴ درصد منزیم (مانند ۵۰۸۳ ، ۵۰۸۶ ، ۵۰۵۶ و ۵۴۵۴) بیشتر از مقدار منزیم محلول در دمای اتاق است ، در نتیجه اگر این آلیاژها به شدت کرنش یابند یا به مدت زیادی در دمای اتاق انبار شوند ، رسوبهای Mg_2Al_3 در امتداد نوار لغزش به وجود می آیند. همچنین اگر این آلیاژها در شرایط تابکاری در دماهای بیشتر قرار گیرند ، رسب در مرز دانه ها تشکیل می شود. این رسوها آلیاژ را در معرض شکست مرز دانه ای و خوردگی تحت تنش در محیطهای خورنده قرار می دهند.[۵،۶] به طور خاص مشخصات آلیاژ ۵۰۸۳ در جدول ۲-۳ آمده است [۱۲].

- ۲-۲- کاربردها

در ایالات متحده تقاضای اصلی صنعت آلومینیم را بازارهای ساختمانی ، الکتریکی ، تجهیزات و ماشینها ، کاتینیرها و بسته ها ، صادرات و سایر موارد ، دارند. واضح است که هر کدام از موارد شامل گستره وسیعی از کاربرد است [۳،۴،۵ و ۹]. در میان آلیاژهای آلومینیم ، آلیاژهای سری ۵۰۰۰ عمدها کاربردهای دریایی دارند. به طور خاص آلیاژ ۵۰۸۳ برای انواع جفتهای جوشکاری شده ، قطعات دریایی و مخزن های^۱ نیازمند به جوش با کارایی بالا و حداقل استحکام اتصال استفاده می شود. همچنین در ظروف تحت فشار^۲ تا دمای $65^{\circ}C$ ($150^{\circ}F$) و در بسیاری کاربردهای سرمایی^۳ ، پلها ، ماشینهای باری ، برجهای^۴ تلویزیون ، بادبانها و دکلهای نظامی ، تجهیزات حمل و نقل و قطعات موشك استفاده می شود. این آلیاژها مقاومت به خوردگی خوبی دارند[۳،۴،۵ و ۹].

در ساخت تجهیزاتی که در آنها از آلیاژهای آلومینیم استفاده می شود به منظور انجام اتصالات اغلب از فرآیندهای مختلف جوشکاری استفاده می شود . جوشکاری آلومینیم به لحاظ خصوصیات فیزیکی خاص این فلز و آلیاژهایش ، تکنیکها و روشهای مخصوص به خود را دارد. در این قسمت به جوشکاری آلومینیم و آلیاژهایش در ابعاد مختلف تکنیکی و متالورژیکی پرداخته می شود.

¹ - Tanks

² - Pressure Vessels

³ - Cryogenic

⁴ - Towers

جدول ٢-٣) مشخصات آلیاژ ٥٠٨٣ [١٢]